

lem Hr. Rode er den rette til at komme med Formaninger overfor Venstre — efter den Maksimalprispolitik, han har ført gennem Aarene. De Veje, som det ærede Medlem har ønsket at gaa, er Rationeringens, Reguleringens og Forbudets Veje, og det, vi andre ønsker, er en øget Produktion, en øget Eksport og samtidig et mindsket Forbrug; det er det Lægemedel, der skal til for at hjælpe os ud af Valutamisøren.

Der kunde derfor være Anledning til at spørge: Hvad har det ærede Medlem Hr. Rode gjort for at hjælpe os til at øge Produktionen, hvad har det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Hauge gjort for at fremme Produktionen af de vigtigste Eksportartikler, vi har? De har efter min Mening intet gjort. Tværtimod, De har Gang paa Gang hemmet Produktionen netop af vore vigtigste Eksportartikler. Jeg skal nævne et Par Eksempler.

Først skal jeg tage Sukkerproduktionen. Ingen Produktion i vort Land er som den i Stand til at bringe mange Penge til Landet. Hvorledes har den radikale Regering da stillet sig overfor den? Ja, Den overordentlige Kommission og Regeringen har ført langvarige og smaalige Forhandlinger med Sukkerroedyrkerne og Sukkerfabrikkerne, som Gang paa Gang resulterede i, at Dyrkerne følte sig snydt og narret. Det er nu ikke det, der i denne Forbindelse har den største Interesse — jeg ved jo ogsaa nok, at Dyrkerne er en lille Flok, som ikke altid har haft den Interesse hos de ærede Medlemmer, som de fortjente —, men det, det drejer sig om, er det Resultat, der fremkom. Og jeg indrømmer, at set fra et rent Forbrugerstandpunkt kan Resultatet siges at være gunstigt, thi Dyrkerne har skaffet os billigt Sukker, og samtidig er der kommet Penge ind i Statskassen. Men det, der har særlig Interesse, er, hvad der kunde være opnaaet. Jeg skal prøve at opstille et lille Regnestykke, og jeg vil som Udgangspunkt benytte det Forslag til Sukkerordning i 1920, som har været forelagt dette høje Ting i Sommer. I Bilagene til dette Lovforslag er Produktionen for indeværende Aar opgjort til 150 Millioner kg Sukker, men det vilde meget let teknisk være muligt at øge denne Produktion med 50 pCt., hvis der havde været vist en saadan For-

staaelse, at der var blevet opnaaet en fornuftig Ordning med Dyrkerne og Fabrikkerne. Saa var vi naaet op til 225 Mill. kg. Ifølge de samme Beregninger medgaar der til Husholdningsbrug 88 Mill. kg Sukker, og endvidere anslaa Industriens Forbrug til 36 Mill. kg. Men ogsaa her er der et Omraade, hvor der kunde være indvundet betydelige Summer, idet jeg tror, der vilde have været ikke saa lidt Mulighed for at indskrænke disse 36 Mill. kg f. Eks. til Halvdelen. Man vilde da have opnaaet at kunne eksportere 18 Mill. kg mere, og da Prisen i Sommer var 3 Kr., kunde vi altsaa herved have faaet en Indtægt af 54 Mill. Kr. Naar jeg altsaa anslaaer vort Forbrug til at kunne andrage ca. 105 Mill. kg, kunde der blive et Eksportoverskud paa 120 Mill. kg og med en Pris af 3 Kr. pr. kg, det vilde give 360 Mill. Kr. Nu er Prisen ganske vist faldet meget betydeligt siden den Tid — den sidste Pris, jeg har faaet opgivet, er 1 Kr. 69 Øre, men allerede derved vilde vor Eksport af Sukker andrage ca. 200 Mill. Kr. Hvilken Guldgrube vilde det ikke have været, og hvilken Betydning vilde det ikke have haft for vor Valuta. Men hvad har det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Hauge gjort for at naa dette Resultat? De har foretaget smaalige Beregninger over, hvorvidt Dyrkerne skulde have 5 Kr. 65 Øre eller 6 Kr. pr. Dobbeltcentner, som er ca. 30 Kr. værd. Jeg skal illustrere det lidt nærmere. Efter disse Beregninger kan der høstes 300 Centner paa en Tønde Land, hvilket giver 2 250 kg Sukker. Hvis vi for disse 2 250 kg Sukker regner med den Pris, der blev givet i Sommer, vil Værdien blive 6 750 Kr. pr. Tønde Land — efter den Pris, der opnaaedes senere: 1 Kr. 50 Øre, vilde Resultatet blive 3 375 Kr. pr. Tønde Land. Det, som Dyrkerne den Gang krævede, var 7 Kr. pr. Dobbeltcentner eller 1 050 Kr. pr. Tønde Land. Det, som Den overordentlige Kommission vilde give, var 5 Kr. 65 Øre eller 847 Kr. 50 Øre pr. Tønde Land. Og ved den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Rodes Bistand opnaaedes der en Overenskomst om 6 Kr. pr. Dobbeltcentner eller ca. 900 Kr. pr. Tønde Land. Jeg maa i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at den Værdi, der frem-